

Список використаних джерел

1. Акімова О. В. Теоретико-методичні засади формування творчого мислення майбутнього вчителя в умовах університетської освіти: дис. ... доктора пед. наук: 13.00.04. Вінниц. держ. пед. ун-т ім. М. Коцюбинського. Вінниця, 2011. 534 с.
2. Видра О. Г. Психологічна культура особистості майбутнього вчителя трудового навчання: Чернігів: Чернігівський державний педагогічний університет імені Т. Г. Шевченка, 2008. С. 44.

Олексієнко В. В.

магістрант,
Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка

Близнюк М. М.

доктор пед. наук, професор,
Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МЕДІАПРОДУКТІВ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ»

Використання медіапродуктів у навчальному процесі є одним з ефективних методів навчання в сучасному світі. Одним з предметів, де використання медіапродуктів може бути особливо корисним, є «Технології». Розглянемо детальніше особливості використання медіапродуктів у навчальному процесі з предмету «Технології».

По-перше, медіапродукти можуть допомогти учням краще зрозуміти та запам'ятати інформацію, що викладається на уроці. Наприклад, використання відео-матеріалів під час уроку дає можливість учням бачити процес створення певних продуктів з власними очима, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу та підвищує зацікавленість до предмету.

По-друге, медіапродукти дозволяють зробити навчальний процес більш доступним для учнів з різними типами сприймання інформації. Наприклад, використання аудіо-матеріалів допомагає учням з аудіальним типом сприймання краще засвоювати матеріал, а візуалізація матеріалу за допомогою графіки та діаграм допомагає учням з візуальним типом сприймання.

По-третє, медіапродукти можуть стати інструментом для активізації пізнавальної діяльності учнів. Використання інтерактивних медіапродуктів, таких як комп'ютерні програми чи відеоігри, дає можливість учням активно працювати з матеріалом, здійснювати власні дослідження та експерименти, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу та розвитку творчих та критичних мисленневих навичок учнів. Вони навчаються формулювати запитання, шукати відповіді, аналізувати результати та знаходити власні рішення. Крім того, використання медіапродуктів може допомогти залучити до навчання учнів з різними типами сприйняття інформації, таким чином, сприяючи створенню комфортних умов для навчання для кожного учня [1].

По-четверте, використання медіапродуктів може забезпечити інтерактивність та динамічність у процесі навчання. Наприклад, використання відео та аудіо матеріалів може допомогти учням краще зрозуміти матеріал, який вони вивчають, оскільки вони можуть почути та побачити конкретні приклади та сценарії.

По-п'яте, медіапродукти можуть допомогти стимулювати інтерес до навчання. Використання відео та інших медіапродуктів може зробити навчальний процес більш захоплюючим та цікавим для учнів, що знову ж таки, сприяє кращому засвоєнню матеріалу.

У цілому, використання медіапродуктів у навчальному процесі з предмету «Технології» має багато переваг, таких як поліпшення засвоєння матеріалу, активізація пізнавальної діяльності, стимулювання інтересу до навчання та забезпечення динамічності та

інтерактивності у процесі навчання. Тому, використання медіапродуктів може бути ефективним інструментом для покращення навчального процесу з даного предмету.

Навчальний процес з предмету «Технології» можна здійснювати за допомогою різноманітних медіапродуктів, що дає можливість зробити його більш цікавим та ефективним для учнів. Декілька практичних прикладів використання медіапродуктів у навчальному процесі з предмету «Технології»:

1. Відеоуроки. Відеоматеріали можуть стати чудовим інструментом для введення учнів у тему, показувати роботу з різними інструментами та матеріалами, демонструвати роботу виробів, навчати технології виготовлення різних речей. Відеоуроки можуть бути доповнені інтерактивними елементами, такими як тестові завдання або вправи для практичних занять.

2. Комп'ютерні програми. Цифрові технології стали невід'ємною частиною сучасного світу, тому використання комп'ютерних програм у навчанні технологій має багато переваг. Вони можуть надати велику кількість інформації, показати процес виготовлення різних виробів та інструментів. Також, комп'ютерні програми можуть містити інтерактивні завдання, які допоможуть учням краще засвоїти навчальний матеріал [2].

3. Інтерактивні дошки. Інтерактивні дошки є досить новим, але дуже ефективним інструментом у навчанні. З їх допомогою можна створювати інтерактивні уроки з використанням мультимедійних елементів, які зроблять процес навчання більш цікавим та зрозумілим для учнів. Інтерактивні дошки також можуть допомогти вчителю швидко відслідковувати рівень розуміння учнями, тому що вони мають можливість активно взаємодіяти з уроком, виконувати завдання та контролювати свій прогрес.

4. Веб-ресурси та онлайн-платформи. Використання веб-ресурсів та онлайн-платформ є дуже популярним у навчальному процесі технологій. Вони дають можливість учням здійснювати самостійне вивчення матеріалу, виконувати тести та завдання, спілкуватися з іншими учнями та вчителями. Це робить процес навчання більш цікавим та зрозумілим для учнів.

5. Мобільні додатки. Мобільні додатки дозволяють учням вчитися в будь-який зручний час та в будь-якому місці, що робить навчання більш гнучким та пристосованим до потреб кожного учня. Додатки можуть містити як відеоуроки, так і інтерактивні вправи, тести, вікторини та інші форми активної роботи з матеріалом. Крім того, мобільні додатки можуть включати функції моніторингу та оцінювання успішності учнів, що дозволяє вчителям докладати зусиль для покращення якості навчання. Наприклад, додатки з предмету «Технології» можуть містити інформацію про матеріали та інструменти, необхідні для виконання практичних завдань, а також надавати можливість вчителям дистанційно проводити консультації та відповідати на запитання учнів [3].

Отже, використання медіапродуктів у навчальному процесі з предмету «Технології» має декілька особливостей. По-перше, вони можуть допомогти зробити процес навчання більш цікавим та зрозумілим для учнів. По-друге, вони можуть стати інструментом для визначення рівня розуміння матеріалу. По-третє, використання інтерактивних медіапродуктів може стимулювати пізнавальну діяльність учнів та забезпечити краще засвоєння матеріалу. Розглянуті приклади, такі як інтерактивні дошки, мобільні додатки та відеоуроки, можуть стати ефективними засобами використання медіапродуктів у навчальному процесі. В цілому, використання медіапродуктів у навчальному процесі з предмету «Технології» є актуальним та ефективним підходом, що дозволяє покращити якість навчання та зробити його більш цікавим та зрозумілим для учнів.

Список використаних джерел

1. Гунченко О. В. Використання медіапродуктів у навчальному процесі з технологій як засіб формування компетентностей. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2019. №9. С. 136–145.

2. Іванюк Т. В. Використання медіапродуктів у навчанні технологій як засіб підвищення мотивації навчання. Теорія та методика навчання і виховання. 2019. №1. С. 59–68.
3. Ширяєва О. В. (2018). Медіапродукти в навчанні технологій: використання та перспективи. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія: Педагогіка. 2018. №1. С. 50–55.

Оришанський Л. В.

доктор пед. наук, професор,
завідувач кафедри технологічної та професійної освіти,
Дрогобицький державний педагогічний університет
імені Івана Франка

ВІТЧИЗНЯНА ВИЩА ОСВІТА В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

Із допомогою даних Державної служби статистики України здійснимо спробу проаналізувати сучасний стан і проблеми вітчизняної вищої школи. Так, із переходом суспільства на ринкові відносини заклади вищої освіти (ЗВО), яких у 2021 – 2022 н.р. налічувалося 386 [1], стали рівноправними суб'єктами ринкової економіки. У повсякденному лексиконі замість слів «освіта і навчання» все частіше почали вживати терміносполуку «освітні послуги», а успішність й ефективність вишу почали розглядати крізь призму наповнення його фонду розвитку. На жаль, потрібно визнати, що більшість вітчизняних ЗВО (передовсім приватних), які були створені у період некерованого зростання, донині не мають відповідної для якісного проведення освітнього процесу матеріально-технічної бази, у них фактично відсутні бібліотечні фонди, штат таких вишів складається переважно з сумісників, здебільшого викладачів «сусідніх» державних ЗВО або й навіть учителів загальноосвітніх шкіл. Про наукові школи, напрями фундаментальних і прикладних досліджень, багаторічні освітянські традиції в таких «університетах» мова взагалі не йдеться. Звісно, право заробляти на освіті державою було надано, і його поки ніхто не скасовував, однак вимоги до якості вищої освіти мають бути однакові для вишів усіх форм власності.

За останнє десятиліття частка студентів у державних ЗВО, які здобувають освіти на договірній основі збільшилася до 59,4 % [1]. Зрозумілою й логічною є зацікавленість ЗВО у наборі студентів, які навчаються за контрактом, оскільки вони наповнюють позабюджетний фонд, створюючи додаткові можливості для гідної оплати праці, преміювання науково-педагогічних працівників, розвитку інфраструктури, оновлення матеріально-технічної бази тощо. З іншого боку, підвищення зацікавленості в наборі на платну форму навчання призводить до зниження якості контингенту студентів. Беручи до уваги істотно нижчі вимоги до студентів платної форми навчання, можна говорити про зниження освітнього потенціалу академічних груп загалом, а також мотивації та здатності до навчання кожного окремого студента.

Інша проблема, що викликає стурбованість українського суспільства, яке виказало бажання пришвидшеного вступу до ЄС, – це недостатня готовність вишів до інтернаціоналізації вищої освіти. Хоча Україна й приєдналася до Болонського процесу, який започаткував структурну модернізацію національних систем вищої освіти, однак на практиці це не призвело до ефективної інтеграції вітчизняної освітньої системи в європейський науковий та освітній простір. З іншого боку, в останні роки було реалізовано низку напрямів трансформації у підготовці фахівців із вищою освітою, а саме: забезпечення прозорості освітніх програм; створення умов для можливості порівняння освітніх програм у різних європейських університетах; реалізація Європейської кредитно-трансферної системи (ECTS) як базового інструменту для зарахування навчальних дисциплін, опрацьованих студентами в інших університетах та ін. Та все ж, слід визнати, що так і не запрацювала система академічної мобільності, яка надає змогу студентам отримати доступ до нових якісних освітніх програм,